

butjat. El nostre plebiscit nacional ha assolit un gros èxit.

En Dato i en la Cierva, han facat en Maura amb la llur crònica impuresa. Tots tres han respirat, satisfets en haver obtingut la majoria. Però ès la majoria de la impuresa i la impuresa acaba en descomposició.

Això ens importaria poc, si no comportés la descomposició d'Espanya.

CÉSAR JORDANA

¡Comptes clars, senyor Rector!

NO son aqueixos comptes que demanem els de l'Ajuntament de Granollers, perquè aquets es ben impossible demanar-los, havent solucionat el problema de l'hisenda municipal d'un modo capaç d'*epatar* al mateix *Klotz*, *cobra i no paga*. Demanem comptes, (perque el senyor Umbert, qu'els ha demanat, no n'ha tret cap resultat), al senyor Rector de L'Ametlla, al qui la delicadesa del candidat derrotat farà que aquest no el molesti més; però que nosaltres que sabem que mossèn Paradell ha rebut, creiem que unes 3,000 pessetes, per *obres d'interés per L'Ametlla*, amb l'ignoscenta condició de conseguir per l'Umbert tot el cens de dit poble, i que ha pagat deutes antics, sortim en defensa dels *interessos del poble*, pregant-li que depositi els quartos ens mans d'un patronat de veïns que no podran sancionar, sens dubte, qu'es barrejin els *interessos del poble* amb els deutes del Rector.

¡Sí vol dates les tenim a la seva disposició per a fer-les públiques!...

Avant!...

UN poble deu tenir consciència de lo que representan els seus actes i Catalunya, n'ha tingut en les últimes eleccions.

Catalunya, ha vist que una mina de corrupció intencionadament treballada, volia podrir ses entranyes, els seus homes s'han dit, que no podia vencer el mal, es l'hora en que devem demostrar mes que mai, que tenim un cor noble, que tenim un cor català. I com Sant Jordi, donà mort a l'aranya que pretenia representar a Barcelona i en son lloc hi han deixat cinc catalans, que ho diuen que son catalans, que ho diuen que son nacionalistes i que ho son de veritat.

Mireu si n'estàn segurs de que la nostra terra es ferma en les seves aspiracions i en els seus drets, que fins molts que indirectament eren del *pingajo* es posaven autonomistes i tots, tots deien que treballaven per l'enaltiment de Catalunya, fins aquells mateixos que volien ferirla amb ferida mortal, robantli el cor de la força, robantli la representació de Barcelona.

Mes nosaltres som gent catalana, i en les venes portém sang de bona llei i sentim dins de nostre pit el foc de l'esperit de raça que'ns durà a la llibertat de la nostra terra.

El districte Granollers-Badalona ha sabut demostrar també que sent l'esclat de la vida de la patria i ha complert amb son deure fent triomfar un diputat qu'es sols català. En Joan Lligé Pagés sabrà defensar els interesos de nostre districte i treballarà per la llibertat dels drets de Catalunya i tot perquè som fills de la terra i malgrat tenir germans borts, nosaltres estarem sempre amb la força que'l dret ens concedeixi per l'enaltiment de lo que devem respectar i estimar com nostra mare.

Catalunya! Salut! Al mon ha arribat l'hora del resorgiment dels drets a la vida perduda. Representants de la terra ¡avant! vostres germans amb el cor vos acompanyaràn a Madrid a fer triomfar la personalitat de la patria!—M. B. d'A.